

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدای بخشنده مهربان

سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ

أَكْبَرُ

پاك و منزه است خدا و ستایش مخصوص

خداست و هیچ خدایی جز خدای یکتا نیست و

خدا بزرگتر از هر چیز است

وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و قدرت و نیرویی جز از خدای - بلند مرتبه

عظیم الشأن نخواهد بود

سُبْحَانَ اللَّهِ آتَاءَ اللَّيْلِ وَ أَطْرَافِ النَّهَارِ

خدا را تسبیح می کنم در ساعات شب و حدود

روز

سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعَشِيِّ

وَ الْإِبْكَارِ

خدا را تسبیح می کنم وقت صبح و عصر خدا را

تسبیح می کنم اول شب و اول روز

سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَ حِينَ تُصْبِحُونَ

خدا را تسبیح می کنم چون شام کنند و صبح

کنند

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَ

حِينَ تُظْهِرُونَ

و ستایش مخصوص اوست در آسمانها و زمین

و هنگام شب و چون روز به نیمه رسد

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ يُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ

الْحَيِّ

آن خدایی که زنده را از مرده و مرده را از زنده

بیرون می آورد

وَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَ كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

و زمین را بعد از مرگ (و خزان) آن باز زنده می گرداند و همین گونه شما هم پس از مرگ زنده

می شوید

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

منزه است پروردگارت خدای صاحب عزت از هر

چه خلق توصیف او کنند

وَ سَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و سلام بر رسولان او و ستایش مخصوص خدای

عالمیان است

سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ

وَ الْجَبْرُوتِ

پاك و منزه است خدای صاحب ملك و ملكوت

منزه است خدای صاحب عزت و اقتدار

سُبْحَانَ ذِي الْكِبْرِيَاءِ وَ الْعَظْمَةِ الْمَلِكِ الْحَقِّ

الْمُهَيْمِنِ (الْمُبِينِ) الْقُدُّوسِ

منزه است خدای صاحب بزرگی و شأن عظیم

پادشاه حقیقی بلند مقام

سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ سُبْحَانَ

اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ

پاك و منزه است خدای سلطان عالم که زنده ابد
است که نمی‌میرد منزه است خدای سلطان عالم

که زنده ابد است پاکیزه صفات

سُبْحَانَ الْقَائِمِ الدَّائِمِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ الْقَائِمِ

منزه است خدای پاینده ابدی منزه است خدای

زنده پاینده

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

منزه است خدای عظیم الشأن من منزه است

خدای بلند مرتبه من

سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى

منزه است خدای زنده پاینده منزه است خدای

بلند مرتبه ترین موجود

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبُوْحُ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ

الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

منزه است و متعالی و بسیار منزه است و پاکیزه

صفات پروردگار ما و پروردگار فرشتگان و روح

سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَيْرِ

تَعْلِيمِ

منزه است خدا که وجودش دائم و ابدی است و

يك لحظه از خلق غافل نیست منزه است خدا

که ناآموخته عالم است

سُبْحَانَ خَالِقِ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى

منزه است خدا که آفریننده دیدنیها و نادیدنیها

است

سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَ

هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

منزه است خدا که بندگان را می بیند و چشم

خلق او را نمی بیند و هم اولطیف است و دانا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَ خَيْرٍ وَ بَرَكَاتٍ وَ

عَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ

خدایا من شب را از لطف تو صبح گردانیدم در

حال نعمت و خیر و برکت و عافیت پس درود

بر محمد (ص) و آل او فرست

وَ أَتَمِّمْ عَلَى نِعْمَتِكَ وَ خَيْرِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ عَافِيَتِكَ

بِنَجَاةٍ مِنَ النَّارِ

و این نعمت و خیر و برکت و عافیتت را بر من

کامل گردان به اینکه از آتش دوزخ هم نجاتم

دهی

وَ اَرْزُقْنِي شُكْرَكَ وَ عَافِيَتَكَ وَ فَضْلَكَ وَ كَرَامَتَكَ

أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي

و مرا شکر خود و عافیت و فضل و کرمیت

مادامی که هستم روزی گردانی

اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَ بِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَ

بِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْتُ وَ أَمْسَيْتُ

خدایا من به نور تو هدایت یافتم و به فضل تو

بی نیاز شدم و به نعمت صبح و شام کردم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيداً وَ أَشْهَدُ

مَلَائِكَتَكَ

خدایا تو را گواه می گیرم و گواهی تو کافی

است و باز گواه می گیرم فرشتگان

وَ أَنْبِيَاءِكَ وَ رُسُلِكَ وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ سُكَّانَ

سَمَاوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ (أَرْضِيكَ) وَ جَمِيعَ خَلْقِكَ

و پیغمبران و رسولان و حاملان عرش و ساکنان

زمین و آسمانها و همه خلق تو را

بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

که معتقدم به اینکه تو خدای یکتایی و هیچ
خدایی جز تو نیست و احدی شریک تو نخواهد
بود

وَ أَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَبْدُكَ وَ

رَسُولُكَ

و اینکه حضرت محمد صلی الله علیه و آله بنده
خاص و پیغمبر توست

وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُحْيِي وَ تُمِيتُ وَ

تُمِيتُ وَ تُحْيِي

و اینکه تو بر هر چیز قادری تویی که خلق را

زنده می کنی و می میرانی و می میرانی و زنده

می گردانی

وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَ أَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَ (أَنَّ)

النُّشُورَ حَقٌّ

و گواهی می دهد که بهشت و دوزخ حق است

و روز رستاخیز حق است

وَ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَ أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ

فِي الْقُبُورِ

و ساعت قیامت خواهد آمد بدون شک و خدا

هر که در قبر است بر می انگیزد

وَ أَشْهَدُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا

حَقًّا

و گواهی می دهم که علی بن ابی طالب (ع)

امیر المؤمنین البته بر حق است

وَ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَوْدِهِ هُمُ الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُّونَ

غَيْرُ الضَّالِّينَ وَ لَا الْمُضِلِّينَ

و یازده فرزندش همه امامان هدایت یافته و
پیشوایان هدایت خلقند نه گمراه و نه گمراه

کننده امتند

وَ أَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ الْمُصْطَفُونَ وَ حِزْبِكَ الْغَالِبُونَ وَ

صَفْوَتِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

و آن امامان اولیاء تو و برگزیدگان تو و حزب
غالب و فاتح تواند و خاصان و منتخبان تو از

میان خلقند

وَ نُجَبَاؤُكَ الَّذِينَ اُنْتَجَبْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ اَخْتَصَصْتَهُمْ

مِنْ خَلْقِكَ وَ اصْطَفَيْتَهُمْ عَلٰى عِبَادِكَ

و خالصان (در ایمانند) که تو به خلوص آنها را

برای حفظ دین خودانتخاب کردی و میان خلق

اختصاص دادی و بر بندگان برگزیدی

وَ جَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلٰى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَ

السَّلَامُ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ

و آنان را حجت بر اهل عالم گردانیدی درود تو و

سلام و تحیت و رحمت و برکاتت بر آنان باد

اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى تُلَقِّنِيهَا

يَوْمَ الْقِيَامَةِ

خدایا این شهادت را نزد خود در نامه عملم

بنویس تا روز قیامت مرا به یاد آوری

وَ أَنْتَ عَنِّي رَاضٍ إِنَّكَ عَلَيَّ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

و تو از من خوشنود باشی که تو بر خیرخواهی

قادری

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَضَعُ أَوَّلُهُ وَ لَا يَنْفَدُ آخِرُهُ

خدایا ستایشی مخصوص توست که اولش بالا

رود و آخرش بی پایان باشد

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا تَضَعُ لَكَ السَّمَاءُ كَنَفِيهَا

(كَتَفِيهَا) وَ تُسَبِّحُ لَكَ الْأَرْضُ وَ مَنْ عَلَيْهَا

خدایا ستایشی مخصوص توست که آسمان به
تواضع برای تو بال بيفکند و زمین و اهلش تو را

تسبیح گوید

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا سَرْمَدًا أَبَدًا لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَ

لَا نَفَادَ وَ لَكَ يَنْبَغِي وَ إِلَيْكَ يَنْتَهِي

خدایا ستایشی مخصوص توست که سرمدی و

ابدی و بی انتهاست و تمامی نیابد و آن

ستایش لایق حضرت تو باشد و به تو منتهی

گردد و آن ستایش در وجود تجلی کند

فِيَّ وَ عَلَيَّ وَ لَدَيَّ وَ مَعِيَ وَ قَبْلِي وَ بَعْدِي وَ

أَمَامِي وَ فَوْقِي وَ تَحْتِي

و برای من و نزد من و با من و پیش از من و

بعد از من و پیش رو و بالا و زیر

وَ إِذَا مِتُّ وَ بَقِيْتُ فَزِدْهُ وَحِيداً ثُمَّ فَنِيْتُ

و چون بمیرم و منفرد و تنها و بی‌یار و یاور مانم
و آنگاه که فنا شوم در همه حال آن ستایش بجا

آرم

وَ لَكَ الْحَمْدُ إِذَا نُشِرْتُ وَ بُعِثْتُ يَا مَوْلَايَ اللَّهُمَّ

و تو را ستایش می‌کنم هنگامی که باز زنده و

برانگیخته شوم ای صاحب اختیار من خدایا

وَ لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا

عَلَى جَمِيعِ نِعَمَائِكَ كُلِّهَا

و تو را حمد و شکرى به تمام انواع حمد و

ستایشهای تو بر جمیع نعمتهای بی پایان تو

حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضَى

تا آنکه حمد من ای پروردگار من پسند تو گردد

و موجب خوشنودی تو شود

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ أَكْلَةٍ وَ شَرِبَةٍ وَ بَطْشَةٍ وَ

قَبْضَةٍ وَ بَسْطَةٍ وَ فِي كُلِّ مَوْضِعٍ شَعْرَةٍ

خدایا تو را حمد می کنم بر هر خوراک که تناول

کنم و هر شربت که بنوشم و در هر زور بازو و

گرفتن و رها کردن و بر هر مویی که بر اندامم

هست

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ

خدايا تو را ستايش مي كنم به حمدي كه ابدى

باشد به ابديت تو

وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا مُنْتَهَى لَهُ دُونَ عِلْمِكَ

و تو را حمد مي كنم به حمدي كه منتهي نشود

مگر به علم تو

وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَمَدَ لَهُ دُونَ مَشِيَّتِكَ

و تو را حمد می کنم به حمدی که مدتی ندارد

جز مشیت تو

وَ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَا أَجْرَ لِقَائِهِ إِلَّا رِضَاكَ

و حمد می کنم تو را به حمدی که اجر قائلش جز

خوشنودی تو نباشد

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ

و تو را حمد می کنم بر حلم تو بعد از علم تو

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ

و بر عفو تو پس از قدرتت

وَ لَكَ الْحَمْدُ بِأَعِثَ الْحَمْدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ وَارِثَ

الْحَمْدِ

و حمد تو را سزااست که حمد را تو برانگیخته و

باز به تو باز می گردد

وَ لَكَ الْحَمْدُ بَدِيعَ الْحَمْدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ مُنْتَهَى

الْحَمْدِ

و حمد تو را سزااست از اول پیدایش حمد و

انتهای آن

وَ لَكَ الْحَمْدُ مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرِي

الْحَمْدِ

و حمد سزاوار توست که حمد را تو در بنده
ایجاد کنی و حمد تو را سزااست که مشتری

حمدی

وَ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ الْحَمْدِ وَ لَكَ الْحَمْدُ قَدِيمَ

الْحَمْدِ

و صاحب حمد و حمد تو را سزااست که قدیم

الذاتی

وَ لَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزَ الْجُنْدِ

قَائِمَ الْمَجْدِ

و حمد تو را سزااست كه وعده ات صدق و
عهدت پایدار و سپاهت مقتدر و غالب است و

بزرگواریت ثابت

وَ لَكَ الْحَمْدُ رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ

(مُنْزِلَ) الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَاوَاتٍ

و حمد تو را سزااست که درجاتت بلند است و
دعای خلق را تو مستجاب می کنی و آیات با
عظمت و برکت را از بالای هفت آسمان تو نازل
می گردانی

عَظِيمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجَ النُّورِ مِنَ الظُّلُمَاتِ

و روشنی را از تاریکی تو بیرون می آوری

وَ مُخْرِجَ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبَدَّلَ

السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَ جَاعِلَ الْحَسَنَاتِ دَرَجَاتٍ

و هر کس در تاریکی است تو به عالم نور می

آوری و تویی که بدیها را به خوبیها مبدل کرده

مطابق خوبیها درجه و مقام می دهی

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَ قَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ

العِقَابِ ذَا الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ

خدایا حمد سزاوار توست که بخشنده گناه و پذیرنده توبه بندگان و بسیار سخت عقاب و صاحب لطف و احسانی خدایا غیر تو نیست و بازگشت همه بسوی توست

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي (اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى) وَ لَكَ

الْحَمْدُ فِي (النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى)

خدایا تو را حمد می کنم در شب چون جهان را

تاریک کند و تو را حمد می کنم در روز چون

جهان را روشن سازد

وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

و تو را حمد می کنم در آخر و در اول

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ

و تو را حمد می کنم به عدد ستارگان و عدد

ملائکه آسمان

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ النَّوَى وَ الْحَصَى وَ النَّوَى

و تو را حمد می کنم به عدد خاک و ریگ و

هسته های عالم

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا فِي جَوِّ السَّمَاءِ وَ لَكَ الْحَمْدُ

عَدَدَ مَا فِي جَوْفِ الْأَرْضِ

و تو را حمد می کنم به عدد هر چه در میان

آسمان و تو را حمد می کنم به عدد هر چه در

جوف زمین است

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ أَوْزَانِ مِيَاهِ الْبِحَارِ وَ لَكَ الْحَمْدُ

عَدَدَ أَوْزَاقِ الْأَشْجَارِ

و تو را حمد می کنم به عدد وزن آب دریاها و

تو را حمد می کنم به عدد برگ درختان

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ

و تو را حمد کنم به عدد هر چه در روی زمین

است

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَخْصَى كِتَابُكَ

و تو را حمد می کنم به عدد آنچه در لوح و

کتاب تو بشمارش آید

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ مَا أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ

و تو را حمد می کنم به عدد آنچه علم تو به آن

احاطه دارد

وَ لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الْإِنْسِ وَ الْجِنِّ وَ الْهَوَامِّ وَ الطَّيْرِ

وَ الْبَهَائِمِ وَ السَّبَاعِ

و تو را حمد می کنم به عدد جن و انس و

خزندگان و مرغان هوا و چرندگان و درندگان

حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ

تَرْضَى وَ كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِكَ وَ عِزِّ جَلَالِكَ

به حمدی بسیار نیکو و با برکت در آن حمد آن
گونه که تو ای خدای من دوست داری و موجب
خوشنودی تو و لایق مقام ذات بزرگوار و عز و

جلال دوست

پس ده مرتبه می گویی

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ

الْحَمْدُ وَ هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

هیچ خدایی بجز خدا نیست او یکتا و بی شریک

است ملک وجود همه از اوست و ستایش

مخصوص او و او لطیف است و دانا

و ده مرتبه

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ

الْحَمْدُ يُحْيِي وَ يُمِيتُ وَ يُمِيتُ وَ يُحْيِي وَ هُوَ

حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ

هیچ خدایی بجز خدای یکتا نیست او یگانه و

بی شریک است و ملک وجود از او و ستایش

خاص اوست که خلق را زنده می کند و می

میراند و می میراند و باز زنده می کند و او خود

زنده ابدی است و هر خیر و نیکی به دست

اوست و او بر هر چیز تواناست

و ده مرتبه

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ

أَتُوبُ إِلَيْهِ

آمرزش می طلبم از خدایی که بجز او خدای

زنده ابدی نیست و بسوی او از گنه باز می گردم

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

ای خدا ای خدا

و ده مرتبه

يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ

ای بخشنده ای بخشنده

و ده مرتبه

يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

ای مهربان ای مهربان

و ده مرتبه

يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ای پدید آرنده آسمانها و زمین

و ده مرتبه

يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ

ای صاحب جلال و بزرگواری

و ده مرتبه

يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ

ای مهربان و ای صاحب منت بر خلق

و ده مرتبه

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

ای زنده ای پاینده

و ده مرتبه

يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ای زنده ابدی که هیچ خدایی جز تو نیست

و ده مرتبه

يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

ای خدا ای که هیچ خدایی جز تو نیست

و ده مرتبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدای بخشنده مهربان

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

بار خدایا درود فرست بر محمد (ص) و آل

محمد

و ده مرتبه

اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

خدایا آنچه را کہ سزاوار توست با من بجای آور

و ده مرتبه

آمِنَ آمِنَ

آمِنَ آمِنَ

و سپس ده مرتبه سوره توحید بخوانید

سپس می گویی

اللَّهُمَّ اصْنَعْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَصْنَعْ بِي مَا أَنَا

أَهْلُهُ

خدایا با من آن کن که لایق بزرگواری توست نه

آنکه سزاوار من است

فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَ أَنَا أَهْلُ

الذُّنُوبِ وَ الْخَطَايَا

که تو لایق آنی که از تو بترسند و از تو مغفرت و

آمرزش طلبند و من اهل گناهان و خطاهای

بسیارم

فَارْحَمْنِي يَا مَوْلَايَ وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

پس به حالم ترحم کن ای مولای من که تو

مهربانترین مهربانان عالمی

و نیز ده مرتبه می گویی

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا

يَمُوتُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ

لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَاوِيٌّ مِنَ الذُّلِّ

وَكَبَّرَهُ تَكْبِيرًا

هیچ قدرت و نیرویی جز از خدا نیست بر او توکل
و اعتماد می کنم بر آن خدایی که زنده ابدی است
و حمد مخصوص خداست که فرزندی نگرفته و

شریکی در ملك و سلطنت ندارد و قدرتش از یاری
خلق بی نیاز است و او را پیوسته به بزرگی یاد کن